

Kahrımdan Susuyorum

– Y.TAŞKESEN · 17 Kasım 2011

Sözün vurduğu yerden onulmaz yaralandım. Düştüm elin diline söz ile karalandım.

Sana göre bir hiçtim, sana göre yalandım.

İçin için kaynıyor, zannetme pusuyorum.

Korkudan değil asla, kahrımdan susuyorum.

Değişir mi insanın yaradılışı, huyu.

Kimi çok mülayimdir kiminin çok sert suyu.

Uyku gelmez gözlerim uyumasan da uyu.

Kırık gönül unutmaz, sessizce pusuyorum.

Her kim ne derse desin kahrımdan susuyorum.

Bin bir çeşit kederi sakladı gönül yurdum.

Değişir bu hal diye boş yere hayal kurdum.

Ömür denen zamanı ızdırapla doldurdum.

Acaba son olur mu diyerek pusuyorum.

Derdi dertle katlayıp kahrımdan susuyorum.

Gurur deme bu işe, gururu çoktan aştım.

Huzuru bulmak için gece gündüz uğraştım.

Ömrümün son demleri Azrail'e yaklaştım.

Gönül kırmamak için saygımdan pusuyorum.

Yaralı yüreğimle kahrımdan susuyorum.

Hayat iniş ver çıkış, ömür ay gün arası.

Bilmem bir gün biter mi şu gönlümün yarası.

Gün gelir unutulur gidenin hatırası.

Ömrü heba eyledim, tükendim pusuyorum.

Yalnızlığın zirvesi kahrımdan susuyorum.

09/09/2011 Yaşar TAŞKESEN